

Ministeren

Dato
22. august 2022

J nr. 2020 - 1240

Bilag 3. Model for producentbetalings hensyntagen til samfundsøkonomi

I betænkning afgivet af Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget den 14. december 2021 over forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og forskellige andre love har et mindretal bestående af Liberal Alliance afgivet følgende bemærkning:

"Ministeren bedes derfor sikre, at den kommende model for producentbetalinger udarbejdes under hensyntagen til samfundsøkonomi, og at det afledte samfundsøkonomiske dødvægtstab som følge af øgede producenttariffer er mindre end de undgåede netinvesteringer, og at netinvesteringerne ikke skulle være afholdt under alle omstændigheder i forbindelse med den generelle elnetudbygning frem mod 2050."

Jeg skal hermed følge op på denne del af betænkningen med en uddybning af rammerne omkring tariffer mv., idet det samlet set ikke vil være muligt for mig som minister at efterkomme ovenstående anmodning. Jeg har opdelt ovenstående i tre dele og følger nedenfor op på de enkelte bemærkninger separat.

1) Sikring af, at den kommende model for producentbetalinger udarbejdes under hensyntagen til samfundsøkonomi

Udformning af tariffer er underlagt EU-regler, som regulerer både hvilke kriterier, der skal lægges til grund ved tariffastsættelse, og hvem der har godkendelseskompetencen i forhold til de konkrete tariffer. I Danmark udvikles tarifmetoderne af netvirksomhederne og Energinet. Den regulerende myndighed, dvs. i Danmark Forsyningstilsynet, har til opgave at godkende metoderne i overensstemmelse med gennemsigtige kriterier. Folketingets så vel som min egen mulighed for at diktere den konkrete tarifudformning er dermed meget begrænset.

Godkendelse af metoder for beregning af tariffer er en del af de beføjelser som i medfør af EU-retten, er direkte forbeholdt Forsyningstilsynet og derfor ikke kan tildeles andre.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Forsyningstilsynets godkendelse af tarifmetoderne tager udgangspunkt i hhv. el-markedsdirektivets artikel 6 og 59, elmarkedsforordningens artikel 18 og § 73, stk. 1, i lov om elforsyning. Metoderne for prisfastsættelsen af tariffene skal ifølge forordningen bl.a. være omkostningsægte og gennemsigtige, tage hensyn til behovet for netsikkerhed og fleksibilitet samt anvendes uden forskelsbehandling.

Danmark skal som EU-medlemsland sikre, at Forsyningstilsynet kan udøve deres beføjelser herunder til godkendelse af tarifmodeller uafhængigt af enhver offentlig enhed eller ethvert politisk organ.

2) Sikring af, at det afledte samfundsøkonomiske dødvægtstab som følge af øgede producenttariffer er mindre end de undgåede netinvesteringer.

Muliggørelsen af geografisk differentierede tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer kan modvirke et samfundsøkonomisk dødvægtstab i form af suboptimale netinvesteringer, idet prissignaler fra producenttarifferne vil tilskynde til, at VE-anlæg fremadrettet i højere grad vil blive placeret steder i nettet, der medfører de laveste samlede omkostninger ved nettilslutning og eventuel bagvedliggende netforstærkning.

Ved en mere optimal placering af VE-anlæg udnyttes kapaciteten i det eksisterende net bedre. Herved kan den tekniske og økonomiske levetid af netkapaciteten ligeledes udnyttes bedre, hvorved der kan undgås samfundsøkonomisk suboptimale investeringer i ny netkapacitet eller unødigt fremrykning af netudbygning.

Som jeg har redegjort for ovenfor, er Folketinget eller ministerens mulighed for konkret at diktere tarifudformningen imidlertid begrænset. Jeg kan derfor ikke som minister påvirke, hvordan tariffene konkret udformes og dermed spiller sammen med samfundsøkonomien i Danmark.

Jeg følger branchens udvikling af metoder for producenttariffer og vil orientere partierne om de forventede konsekvenser af lovændringen, senest når de endelige producenttariffer er kendte og senest henholdsvis 12 og 24 måneder efter vedtagelsen af lovforslaget.

3) Sikring af, at netinvesteringerne ikke skulle være afholdt under alle omstændigheder i forbindelse med den generelle elnetudbygning frem mod 2050.

Jeg bemærker hertil, at formålet med ændringsloven er, at en større del af omkostningerne i nettet, som udbygningen af vedvarende energi giver anledning til, afholdes af producenterne selv. Med klimaaftalen fra den 22. juni 2020 blev det således besluttet at indføre omkostningsægte prissignaler for VE-producenter.

Det er omkostningsægte, at producenterne bidrager til at dække de omkostninger, som de påfører elnettet i forbindelse med eksempelvis tilslutning, behov for forstærkning af og udbygning af det kollektive net, løbende drift og vedligehold af nødvendige netkomponenter.

Mere generelt kan det anføres, at det har vigtig betydning for netomkostningerne, om et produktionsanlæg tilsluttes i et produktionsdomineret område, et forbrugsdomineret område eller et blandet område. Nettet i produktionsdominerede områder vil således ofte skulle udbygges for at løfte energi op til transmissionsnettet. Omvendt vil det i et forbrugsdomineret område generelt set være en lille del af produktionen, der ikke kan aftages lokalt, og dermed vil det være begrænset, hvor meget energi, der vandrer opad i nettet. I et forbrugsdomineret område vil der derfor generelt være et begrænset udbygningsbehov på baggrund af tilslutning af produktion.

Med ændringsloven er det muligt for de kollektive elforsyningsvirksomheder at udvikle metoder for tilslutningsbidrag og indfødningsstariffer, der kan tage højde for ovenstående faktiske netforhold og omkostninger i det område, hvor det ønskes at tilslutte og producere elektricitet. Det vil medvirke til, at betalingen for opstillere bliver mere omkostningsægte, hvilket kan bidrage til en mere samfundsøkonomisk hensigtsmæssig placering af ny VE-produktion.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen